

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1553/2021
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, др Илије Зиндовића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Горан Попов, адвокат из ..., против тужених ББ из ... са боравиштем у ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Велимир Липован, адвокат из, ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2626/20 од 24.12.2020. године, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2626/20 од 24.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2626/20 од 24.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 127/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен дана 13.09.2019. године пред јавним бележником Иваном Рошчић из Кикинде под бројем ОПУ 452-2019, између тужене ББ као примаоца и тужене ВВ као даваоца издржавања, као неоснован. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженима солидарно на име насталог парничног трошка исплати износ од 43.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2626/20 од 24.12.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новим тумачењем права. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, а указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 06.12.2019. године са захтевом за утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању и означеном вредношћу предмета спора у износу од 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић